

خبر

شکایت شورای عالی استان‌ها از سازمان برنامه و بودجه

رئیس شورای عالی استان‌ها با اشاره به کاهش بودجه هشت میلیارد تومانی این شورا در سال آینده گفت: بودجه امسال ۲۸ میلیارد تومان بود که برای سال آینده به ۲۰ میلیارد تومان کاهش یافته‌است.

به گزارش ایلنا، مرتضی الویری توضیح داد: سازمان برنامه و بودجه مکلف است قبل از ارسال برنامه پنجساله بودجه کشور و نیز پیش نویس بودجه سنواتی به مجلس شورای اسلامی يك نسخه از پیش‌نویس سنوات آن را به شورای عالی استان‌ها ارسال و شورای عالی نیز نظرات خود را دراین خصوص اعمال کند. در این باره با سازمان برنامه و بودجه مکاتباتی داشته‌ایم و پیگیری‌هایی انجام دادیم که چون تاثیری نداشت مجبور شدیم از این سازمان شکایت کنیم، چراکه به تکلیف قانونی خود عمل نکرده‌اند. وی با تاکید براین‌که وظیفه قانونی سازمان برنامه و بودجه در قبال شورای عالی استان‌ها تاکنون انجام نشده، گفت: با توجه به کوتاهی سازمان برنامه و بودجه در این زمینه اصلی‌ترین وظیفه ما به زمین مانده است. درخواست ما این است که با توجه به این که کار شورای عالی استان‌ها نظارت و قانونگذاری و در واقع شبیه کار مجلس است، بنابراین بودجه‌مان ذیل مجلس تعریف شود.

دریافت عوارض از گردشگران خارجی در مشهد

اعضای شورای اسلامی شهر مشهد مصوبه دریافت عوارض از گردشگران خارجی را که به این شهر سفرمی‌کنند به تصویب رساندند. رئیس شورای اسلامی شهر مشهد درباره این مصوبه گفت: بر اساس آن شهرداری مشهد مکلف است مستند به بند ۱۶ ماده ۸۰ قانون اصلاح موادی از قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران و تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده برای یک‌بار در هر سال شمسی نسبت به دریافت ده یورو یا معادل آن بر مبنای نرخ پایان روز بازار ثانویه اعلامی از سوی بانک مرکزی، از گردشگران غیرایرانی به عنوان عوارض گردشگری اقدام کند.

معمدرضا حیدری افزود: به‌منظور توسعه زیرساخت‌ها و خدمات گردشگری شهر مشهد تا ۱۰ درصد عوارض وصول شده از گردشگران خارجی به مرجع وصول‌کننده (غیر از شهرداری) و تا ۱۰ درصد نیز به طرح‌های مشترک شهرداری و اداره کل میراث فرهنگی خراسان رضوی اختصاص می‌یابد. وی ادامه داد: شهرداری مشهد می‌تواند با عنایت به حضور گردشگران غیرایرانی در حوزه سلامت و درمان ۱۰ درصد از کل مبلغ دریافتی بابت هزینه‌های درمان را (مازاد بر هزینه‌های درمانی گردشگر) از گردشگران خارجی استفاده‌کننده از خدمات بهداشتی و درمانی به‌عنوان عوارض برخورداری از خدمات درمانی در شهر مشهد دریافت کند.

بهداشت و درمان اصلاح می‌شود

سرپرست وزارت بهداشت تاکید کرد: با توجه به این‌که ۳۰ سال است هیچ بازنگری در شبکه بهداشتی و درمانی و ساختار نظام سلامت انجام نداده‌ایم، اصلاح این ساختارها در دستور کار قرار گرفته است.

به گزارش جام‌جم، سعید نمکی افزود: از تکالیف قانونی برجای مانده برنامه پنجم و ششم توسعه برای وزارت بهداشت می‌توان به توسعه پزشکی خانواده، استقرار نظام ارجاع، تکمیل پرونده الکترونیک سلامت و تدوین و اجرای راهنماهای بالینی اشاره کرد که باید به آنها توجه کنیم و خوشبختانه همکاران ما در وزارت بهداشت، پیشرفت‌های خوبی در این زمینه‌ها داشته‌اند که باید از آنها حمایت بیشتری کنیم تا به نتیجه برسند. نمکی عنوان کرد: کاهش هزینه‌های کمرشکن بیماران، توسعه زیرساخت‌های حوزه سلامت، تأمین داروهای اساسی برای بیماران خاص و صعب‌العلاج و ماندگاری پزشکان در مناطق محروم کشور- از برنامه‌های بسیار مهم طرح تحول سلامت است.

تصویب امکان اخذ عوارض از معابر و توقف‌های حاشیه خیابان

پروانه مافی، رئیس کمیسیون مشترک درآمد پایدار شهری مجلس با اشاره به نشست اعضای کمیسیون با شهردار و رئیس شورای شهر تهران گفت: در این نشست تشکیل کمیته‌ای برای باز زنده‌سازی قانون نوسازی و عمران شهری و اختصاص سهم ۵۰ درصدی به شهرداری‌ها از محل مالیات بر ارزش افزوده

عکس:

باشگاه خبرنگاران جوان

گفت‌وگوی جام جم با یک آرایشگر تهرانی که چهره فضای مجازی این روزهای کشورمان است

قیچی مهربانی در میدان قزوین

مینا مولایی

جامعه

کشور بیشتر از عنوان، يك مسؤولیت است که بردوش او گذاشته شده‌است.

آقای اکبری، این چند روز مدام فیلم و عکس‌های شما در فضای مجازی با عنوان آرایشگر مهربان شهر منتشر می‌شد، چه شد که این اتفاق افتاد؟

واقعیتش را بخواهید برای این‌ کار چند دلیل داشتم، قیچی مهربانی برای خود من، شکرانه‌ای است در قبال اتفاق‌های خوبی که در حوزه کاری برابم افتاده، درحقیقت خواستم به این ترتیب شکرگزار پروردگار باشم به خاطر موفقیت‌هایی که نصیب شده است. دلیل بعدی این بود که بتوانم فرهنگ مهربانی را بین مردم رواج بدهم، چراکه عمیقاً معتقدم هرکسی در این جامعه وظیفه‌ای دارد و یکی از رسالت‌های همه ما، این است که به هموعان خودمان کمک و محبت کنیم. شما ببینید چه چیزی بهتر از این است که مهربانی در جامعه نشر پیدا کند؟ به عقیده من این مهربانی می‌تواند در همه مشاغل و فعالیت‌ها جریان پیدا کند، هرکسی با هر تخصصی می‌تواند تصمیم بگیرد حداقل يك روز از ماه کاری‌اش را به مهربانی اختصاص بدهد و ابزارش را به ابزار مهربانی تبدیل کند، اگر اراده تاکسی است يك روز رایگان کار کند، اگر مثلا

کارمند اداره یا بانک است، يك روز کار مردم را

زودتر و بهتر راه بیندازد. حتی اگر کسی فنی بلد نیست، دو پرس غذا بخرد و به بچه‌های سرچهارراه‌ها کمک کند. خلاصه برای انجام کار

خیر و انتقال حس خوب، راه زیاد است.

شما هم تصمیم گرفتید از قیچی‌تان به عنوان ابزار مهربانی استفاده‌کنید؟

بله، چون این تنها فنی است که بلدم و با خودم فکر کردم شاید مردم خیلی وقت نداشته باشند بروند آرایشگاه به‌خصوص این روزها که همه با مشغله‌های زیادی درگیرند و اوضاع اقتصادی خیلی‌ها هم خوب نیست، به خاطر همین سعی کردم با این کار يك قدم خیلی کوچک در ترویج فرهنگ مهربانی در جامعه بردارم.

این کار جزو برنامه‌های ثابت شماست؟

بله، مدتی است حداقل هر ماه يك بار این کار را انجام می‌دهم و ان‌شاء... تا وقتی که این توان را دارم که قیچی دست بگیرم، آن را ادامه

اولین بار کی قیچی مهربانی را به دست گرفتید؟

اولین بار این حرکت از يك مدرسه سمت

کارخانه سیمان شهری شروع شد. زمستان سال گذشته بود و من با همکاری اولیای مدرسه، داخل خود مدرسه موی ۲۳۰ نفر از دانش‌آموزان را در هشت ساعت حضورم در مدرسه اصلاح کردم که اتفاقا برای شروع این کار، تجربه خیلی خوبی هم بود.

چرا این کار را در مدرسه‌ها ادامه‌ندادید؟

واقعیتش را بخواهید هماهنگی با روابط عمومی آموزش و پرورش برای حضور در مدرسه‌ها کار سختی است، من خیلی تلاش کردم این ارتباط برقرار بشود، اما نشد و به‌خاطر همین تصمیم گرفتم قیچی مهربانی را داخل پیاده‌روها ببرم تا هرکسی که تمایل داشت، روی صندل بنشینند و موهایش اصلاح بشود. اولین جایی هم که برای این هدف انتخاب شد میدان راه‌آهن تهران بود.

چرا میدان راه‌آهن؟

چون این میدان مرکزیت دارد، خیلی پررفت و آمد است و البته به خاطر نزدیکی‌اش به ایستگاه راه‌آهن، مسافرهای زیادی به اینجا رفت و آمد می‌کنند و اتفاقاً تعداد زیادی از افرادی هم که در این میدان به من مراجعه کردند جزو همین دوستان بودند که این یکی

مصوب شد. وی افزود: موضوع دیگری که در جلسه مطرح شد امکان اخذ عوارض از معابر و توقف‌های حاشیه خیابان‌ها بود که بر این اساس اختیار میزان و نحوه اعمال این عوارض به مدیریت‌های محلی یعنی شوراها و شهرداری‌ها واگذار شد. رئیس کمیسیون درآمد پایدار شهری مجلس شورای اسلامی عنوان کرد: برای

از افتخارات من است.

واکنش‌ها چطور است؟

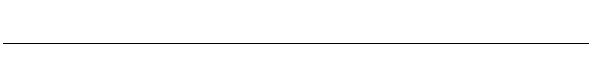
هم خوب هم بد، بالاخره هر کاری حاشیه‌های خودش را دارد و قرار نیست همه از آدم تعریف و تمجید کنند، مثلا خیلی‌ها انتقاد می‌کردند که آقا چرا داخل خیابان این کار را انجام می‌دهی، واقعیتش این است که من هنوز هم نمی‌دانم جز خیابان کجا را می‌توانم پیدا کنم که به این تعداد از مردم دسترسی داشته باشم یا این‌که بعضی‌ها می‌گفتند که حتما کارآموز هستم یا يك هنرجوی تازه‌کار و می‌خواهم با این کار روی سر مردم تمرین کنم تا دستم راه بیفتد که البته من هیچ واکنشی به این اظهارنظرها نشان نمی‌دهم و یکی از افتخاراتم این است که بگویم بعد از ۲۲ سال هنوز هنرجو هستم، هنوز دارم یاد می‌گیرم، چراکه از نظر من هنر نامحدود است. البته مردم واکنش‌های جالب دیگری هم دارند، مثلا خیلی‌ها فکر می‌کنند دوربین مخفی است و دنبال دوربین می‌گردند یا این‌که بعضی‌ها فکر می‌کنند من با این کارم دنبال گرفتن وام هستم، گرچه خودم هم ربط این کار را به وام گرفتن نفهمیدم.

وقتی در تقویم‌تان روز مهربانی از راه می‌رسد، چه چیزی‌هایی با خودتان به خیابان می‌برید؟

يك صندلی آرایش می‌برم، يك صندلی ساده چوبی که از نظر ارتفاع استاندارد باشد تا نه مشتری اذیت شود و نه من، يك نایلون بی‌رنگ می‌برم برای پهن کردن روی زمین تا صندلی روی آن قرار بگیرد و پیاده رو کثیف نشود.

بقیه ابزارها هم همان قیچی، پیشبند، موپران، ماشین برقی و... هستند که البته همگی اختصاصا برای این منظور تهیه شده‌اند و با ابزارهای من داخل آرایشگاه فرق دارند. البته این‌که می‌گویم فرق دارند، دلیل بر این نیست که جنس شان خوب نباشد، یا من بین مشتری‌های داخل آرایشگاه با مشتری‌های خیابانم فرقی بگذارم. مثلا قیچی‌ای که به عنوان قیچی مهربانی انتخاب کرده‌ام، چند میلیون می‌ارزد و از یکی از برندهای مخصوص این کار است، چون فکر می‌کنم کرامت افراد در هر حال باید حفظ شود.

تمامی این موارد در قانون پیش‌بینی‌های لازم صورت‌گرفت تا ردیف‌های لازم آن در لایحه بودجه سال ۹۸ گنجانده شود. مافی ادامه داد: مقرر شد کارگروهی تخصصی ذیل کمیسیون درآمد پایدار شهری به منظور تدوین قانون نوسازی و عمران شهری باز زنده‌سازی کند./ خانه‌ملت

آقای اکبری، این چند روز مدام فیلم و عکس‌های شما در فضای مجازی با عنوان آرایشگر مهربان شهر منتشر می‌شد، چه شد که این اتفاق افتاد؟

واقعیتش را بخواهید برای این‌ کار چند دلیل داشتم، قیچی مهربانی برای خود من، شکرانه‌ای است در قبال اتفاق‌های خوبی که در حوزه کاری برابم افتاده، درحقیقت خواستم به این ترتیب شکرگزار پروردگار باشم به خاطر موفقیت‌هایی که نصیب شده است. دلیل بعدی این بود که بتوانم فرهنگ مهربانی را بین مردم رواج بدهم، چراکه عمیقاً معتقدم هرکسی در این جامعه وظیفه‌ای دارد و یکی از رسالت‌های همه ما، این است که به هموعان خودمان کمک و محبت کنیم. شما ببینید چه چیزی بهتر از این است که مهربانی در جامعه نشر پیدا کند؟ به عقیده من این مهربانی می‌تواند در همه مشاغل و فعالیت‌ها جریان پیدا کند، هرکسی با هر تخصصی می‌تواند تصمیم بگیرد حداقل يك روز از ماه کاری‌اش را به مهربانی اختصاص بدهد و ابزارش را به ابزار مهربانی تبدیل کند، اگر اراده تاکسی است يك روز رایگان کار کند، اگر مثلا

کارمند اداره یا بانک است، يك روز کار مردم را زودتر و بهتر راه بیندازد. حتی اگر کسی فنی بلد نیست، دو پرس غذا بخرد و به بچه‌های سرچهارراه‌ها کمک کند. خلاصه برای انجام کار خیر و انتقال حس خوب، راه زیاد است. **شما هم تصمیم گرفتید از قیچی‌تان به عنوان ابزار مهربانی استفاده‌کنید؟**

بله، بعضی‌ها هم دارند، مثلا خیلی‌ها فکر می‌کنند دوربین مخفی است و دنبال دوربین می‌گردند یا این‌که بعضی‌ها فکر می‌کنند من با این کارم دنبال گرفتن وام هستم، گرچه خودم هم ربط این کار را به وام گرفتن نفهمیدم. **وقتی در تقویم‌تان روز مهربانی از راه می‌رسد، چه چیزی‌هایی با خودتان به خیابان می‌برید؟**

يك صندلی آرایش می‌برم، يك صندلی ساده چوبی که از نظر ارتفاع استاندارد باشد تا نه مشتری اذیت شود و نه من، يك نایلون بی‌رنگ می‌برم برای پهن کردن روی زمین تا صندلی روی آن قرار بگیرد و پیاده رو کثیف نشود. **بقیه ابزارها هم همان قیچی، پیشبند، موپران، ماشین برقی و... هستند که البته همگی اختصاصا برای این منظور تهیه شده‌اند و با ابزارهای من داخل آرایشگاه فرق دارند. البته این‌که می‌گویم فرق دارند، دلیل بر این نیست که جنس شان خوب نباشد، یا من بین مشتری‌های داخل آرایشگاه با مشتری‌های خیابانم فرقی بگذارم. مثلا قیچی‌ای که به عنوان قیچی مهربانی انتخاب کرده‌ام، چند میلیون می‌ارزد و از یکی از برندهای مخصوص این کار است، چون فکر می‌کنم کرامت افراد در هر حال باید حفظ شود.**

آقای اکبری، این چند روز مدام فیلم و عکس‌های شما در فضای مجازی با عنوان آرایشگر مهربان شهر منتشر می‌شد، چه شد که این اتفاق افتاد؟

واقعیتش را بخواهید برای این‌ کار چند دلیل داشتم، قیچی مهربانی برای خود من، شکرانه‌ای است در قبال اتفاق‌های خوبی که در حوزه کاری برابم افتاده، درحقیقت خواستم به این ترتیب شکرگزار پروردگار باشم به خاطر موفقیت‌هایی که نصیب شده است. دلیل بعدی این بود که بتوانم فرهنگ مهربانی را بین مردم رواج بدهم، چراکه عمیقاً معتقدم هرکسی در این جامعه وظیفه‌ای دارد و یکی از رسالت‌های همه ما، این است که به هموعان خودمان کمک و محبت کنیم. شما ببینید چه چیزی بهتر از این است که مهربانی در جامعه نشر پیدا کند؟ به عقیده من این مهربانی می‌تواند در همه مشاغل و فعالیت‌ها جریان پیدا کند، هرکسی با هر تخصصی می‌تواند تصمیم بگیرد حداقل يك روز از ماه کاری‌اش را به مهربانی اختصاص بدهد و ابزارش را به ابزار مهربانی تبدیل کند، اگر اراده تاکسی است يك روز رایگان کار کند، اگر مثلا

کارمند اداره یا بانک است، يك روز کار مردم را زودتر و بهتر راه بیندازد. حتی اگر کسی فنی بلد نیست، دو پرس غذا بخرد و به بچه‌های سرچهارراه‌ها کمک کند. خلاصه برای انجام کار خیر و انتقال حس خوب، راه زیاد است. **شما هم تصمیم گرفتید از قیچی‌تان به عنوان ابزار مهربانی استفاده‌کنید؟**

بله، چون این تنها فنی است که بلدم و با خودم فکر کردم شاید مردم خیلی وقت نداشته باشند بروند آرایشگاه به‌خصوص این روزها که همه با مشغله‌های زیادی درگیرند و اوضاع اقتصادی خیلی‌ها هم خوب نیست، به خاطر همین سعی کردم با این کار يك قدم خیلی کوچک در ترویج فرهنگ مهربانی در جامعه بردارم.

این کار جزو برنامه‌های ثابت شماست؟

بله، مدتی است حداقل هر ماه يك بار این کار را انجام می‌دهم و ان‌شاء... تا وقتی که این توان را دارم که قیچی دست بگیرم، آن را ادامه

اولین بار کی قیچی مهربانی را به دست گرفتید؟ اولین بار این حرکت از يك مدرسه سمت کارخانه سیمان شهری شروع شد. زمستان سال گذشته بود و من با همکاری اولیای مدرسه، داخل خود مدرسه موی ۲۳۰ نفر از دانش‌آموزان را در هشت ساعت حضورم در مدرسه اصلاح کردم که اتفاقا برای شروع این کار، تجربه خیلی خوبی هم بود. **چرا این کار را در مدرسه‌ها ادامه‌ندادید؟**

واقعیتش را بخواهید هماهنگی با روابط عمومی آموزش و پرورش برای حضور در مدرسه‌ها کار سختی است، من خیلی تلاش کردم این ارتباط برقرار بشود، اما نشد و به‌خاطر همین تصمیم گرفتم قیچی مهربانی را داخل پیاده‌روها ببرم تا هرکسی که تمایل داشت، روی صندل بنشینند و موهایش اصلاح بشود. اولین جایی هم که برای این هدف انتخاب شد میدان راه‌آهن تهران بود.

آقای اکبری، این چند روز مدام فیلم و عکس‌های شما در فضای مجازی با عنوان آرایشگر مهربان شهر منتشر می‌شد، چه شد که این اتفاق افتاد؟

واقعیتش را بخواهید برای این‌ کار چند دلیل داشتم، قیچی مهربانی برای خود من، شکرانه‌ای است در قبال اتفاق‌های خوبی که در حوزه کاری برابم افتاده، درحقیقت خواستم به این ترتیب شکرگزار پروردگار باشم به خاطر موفقیت‌هایی که نصیب شده است. دلیل بعدی این بود که بتوانم فرهنگ مهربانی را بین مردم رواج بدهم، چراکه عمیقاً معتقدم هرکسی در این جامعه وظیفه‌ای دارد و یکی از رسالت‌های همه ما، این است که به هموعان خودمان کمک و محبت کنیم. شما ببینید چه چیزی بهتر از این است که مهربانی در جامعه نشر پیدا کند؟ به عقیده من این مهربانی می‌تواند در همه مشاغل و فعالیت‌ها جریان پیدا کند، هرکسی با هر تخصصی می‌تواند تصمیم بگیرد حداقل يك روز از ماه کاری‌اش را به مهربانی اختصاص بدهد و ابزارش را به ابزار مهربانی تبدیل کند، اگر اراده تاکسی است يك روز رایگان کار کند، اگر مثلا

کارمند اداره یا بانک است، يك روز کار مردم را زودتر و بهتر راه بیندازد. حتی اگر کسی فنی بلد نیست، دو پرس غذا بخرد و به بچه‌های سرچهارراه‌ها کمک کند. خلاصه برای انجام کار خیر و انتقال حس خوب، راه زیاد است. **شما هم تصمیم گرفتید از قیچی‌تان به عنوان ابزار مهربانی استفاده‌کنید؟**

بله، چون این تنها فنی است که بلدم و با خودم فکر کردم شاید مردم خیلی وقت نداشته باشند بروند آرایشگاه به‌خصوص این روزها که همه با مشغله‌های زیادی درگیرند و اوضاع اقتصادی خیلی‌ها هم خوب نیست، به خاطر همین سعی کردم با این کار يك قدم خیلی کوچک در ترویج فرهنگ مهربانی در جامعه بردارم. **این کار جزو برنامه‌های ثابت شماست؟**

بله، مدتی است حداقل هر ماه يك بار این کار را انجام می‌دهم و ان‌شاء... تا وقتی که این توان را دارم که قیچی دست بگیرم، آن را ادامه

اولین بار کی قیچی مهربانی را به دست گرفتید؟ اولین بار این حرکت از يك مدرسه سمت کارخانه سیمان شهری شروع شد. زمستان سال گذشته بود و من با همکاری اولیای مدرسه، داخل خود مدرسه موی ۲۳۰ نفر از دانش‌آموزان را در هشت ساعت حضورم در مدرسه اصلاح کردم که اتفاقا برای شروع این کار، تجربه خیلی خوبی هم بود. **چرا این کار را در مدرسه‌ها ادامه‌ندادید؟**

واقعیتش را بخواهید هماهنگی با روابط عمومی آموزش و پرورش برای حضور در مدرسه‌ها کار سختی است، من خیلی تلاش کردم این ارتباط برقرار بشود، اما نشد و به‌خاطر همین تصمیم گرفتم قیچی مهربانی را داخل پیاده‌روها ببرم تا هرکسی که تمایل داشت، روی صندل بنشینند و موهایش اصلاح بشود. اولین جایی هم که برای این هدف انتخاب شد میدان راه‌آهن تهران بود.

آقای اکبری، این چند روز مدام فیلم و عکس‌های شما در فضای مجازی با عنوان آرایشگر مهربان شهر منتشر می‌شد، چه شد که این اتفاق افتاد؟

واقعیتش را بخواهید برای این‌ کار چند دلیل داشتم، قیچی مهربانی برای خود من، شکرانه‌ای است در قبال اتفاق‌های خوبی که در حوزه کاری برابم افتاده، درحقیقت خواستم به این ترتیب شکرگزار پروردگار باشم به خاطر موفقیت‌هایی که نصیب شده است. دلیل بعدی این بود که بتوانم فرهنگ مهربانی را بین مردم رواج بدهم، چراکه عمیقاً معتقدم هرکسی در این جامعه وظیفه‌ای دارد و یکی از رسالت‌های همه ما، این است که به هموعان خودمان کمک و محبت کنیم. شما ببینید چه چیزی بهتر از این است که مهربانی در جامعه نشر پیدا کند؟ به عقیده من این مهربانی می‌تواند در همه مشاغل و فعالیت‌ها جریان پیدا کند، هرکسی با هر تخصصی می‌تواند تصمیم بگیرد حداقل يك روز از ماه کاری‌اش را به مهربانی اختصاص بدهد و ابزارش را به ابزار مهربانی تبدیل کند، اگر اراده تاکسی است يك روز رایگان کار کند، اگر مثلا

کارمند اداره یا بانک است، يك روز کار مردم را زودتر و بهتر راه بیندازد. حتی اگر کسی فنی بلد نیست، دو پرس غذا بخرد و به بچه‌های سرچهارراه‌ها کمک کند. خلاصه برای انجام کار خیر و انتقال حس خوب، راه زیاد است. **شما هم تصمیم گرفتید از قیچی‌تان به عنوان ابزار مهربانی استفاده‌کنید؟**

بله، چون این تنها فنی است که بلدم و با خودم فکر کردم شاید مردم خیلی وقت نداشته باشند بروند آرایشگاه به‌خصوص این روزها که همه با مشغله‌های زیادی درگیرند و اوضاع اقتصادی خیلی‌ها هم خوب نیست، به خاطر همین سعی کردم با این کار يك قدم خیلی کوچک در ترویج فرهنگ مهربانی در جامعه بردارم.

این کار جزو برنامه‌های ثابت شماست؟

بله، مدتی است حداقل هر ماه يك بار این کار را انجام می‌دهم و ان‌شاء... تا وقتی که این توان را دارم که قیچی دست بگیرم، آن را ادامه

اولین بار کی قیچی مهربانی را به دست گرفتید؟ اولین بار این حرکت از يك مدرسه سمت کارخانه سیمان شهری شروع شد. زمستان سال گذشته بود و من با همکاری اولیای مدرسه، داخل خود مدرسه موی ۲۳۰ نفر از دانش‌آموزان را در هشت ساعت حضورم در مدرسه اصلاح کردم که اتفاقا برای شروع این کار، تجربه خیلی خوبی هم بود.

چرا این کار را در مدرسه‌ها ادامه‌ندادید؟

واقعیتش را بخواهید هماهنگی با روابط عمومی آموزش و پرورش برای حضور در مدرسه‌ها کار سختی است، من خیلی تلاش کردم این ارتباط برقرار بشود، اما نشد و به‌خاطر همین تصمیم گرفتم قیچی مهربانی را داخل پیاده‌روها ببرم تا هرکسی که تمایل داشت، روی صندل بنشینند و موهایش اصلاح بشود. اولین جایی هم که برای این هدف انتخاب شد میدان راه‌آهن تهران بود.

این کار جزو برنامه‌های ثابت شماست؟

بله، مدتی است حداقل هر ماه يك بار این کار را انجام می‌دهم و ان‌شاء... تا وقتی که این توان را دارم که قیچی دست بگیرم، آن را ادامه

اولین بار کی قیچی مهربانی را به دست گرفتید؟ اولین بار این حرکت از يك مدرسه سمت کارخانه سیمان شهری شروع شد. زمستان سال گذشته بود و من با همکاری اولیای مدرسه، داخل خود مدرسه موی ۲۳۰ نفر از دانش‌آموزان را در هشت ساعت حضورم در مدرسه اصلاح کردم که اتفاقا برای شروع این کار، تجربه خیلی خوبی هم بود.

چرا این کار را در مدرسه‌ها ادامه‌ندادید؟

واقعیتش را بخواهید هماهنگی با روابط عمومی آموزش و پرورش برای حضور در مدرسه‌ها کار سختی است، من خیلی تلاش کردم این ارتباط برقرار بشود، اما نشد و به‌خاطر همین تصمیم گرفتم قیچی مهربانی را داخل پیاده‌روها ببرم تا هرکسی که تمایل داشت، روی صندل بنشینند و موهایش اصلاح بشود. اولین جایی هم که برای این هدف انتخاب شد میدان راه‌آهن تهران بود.

این کار جزو برنامه‌های ثابت شماست؟

بله، مدتی است حداقل هر ماه يك بار این کار را انجام می‌دهم و ان‌شاء... تا وقتی که این توان را دارم که قیچی دست بگیرم، آن را ادامه

اولین بار کی قیچی مهربانی را به دست گرفتید؟ اولین بار این حرکت از يك مدرسه سمت کارخانه سیمان شهری شروع شد. زمستان سال گذشته بود و من با همکاری اولیای مدرسه، داخل خود مدرسه موی ۲۳۰ نفر از دانش‌آموزان را در هشت ساعت حضورم در مدرسه اصلاح کردم که اتفاقا برای شروع این کار، تجربه خیلی خوبی هم بود.

چرا این کار را در مدرسه‌ها ادامه‌ندادید؟

واقعیتش را بخواهید هماهنگی با روابط عمومی آموزش و پرورش برای حضور در مدرسه‌ها کار سختی است، من خیلی تلاش کردم این ارتباط برقرار بشود، اما نشد و به‌خاطر همین تصمیم گرفتم قیچی مهربانی را داخل پیاده‌روها ببرم تا هرکسی که تمایل داشت، روی صندل بنشینند و موهایش اصلاح بشود. اولین جایی هم که برای این هدف انتخاب شد میدان راه‌آهن تهران بود.

این کار جزو برنامه‌های ثابت شماست؟

بله، مدتی است حداقل هر ماه يك بار این کار را انجام می‌دهم و ان‌شاء... تا وقتی که این توان را دارم که قیچی دست بگیرم، آن را ادامه

اولین بار کی قیچی مهربانی را به دست گرفتید؟ اولین بار این حرکت از يك مدرسه سمت کارخانه سیمان شهری شروع شد. زمستان سال گذشته بود و من با همکاری اولیای مدرسه، داخل خود مدرسه موی ۲۳۰ نفر از دانش‌آموزان را در هشت ساعت حضورم در مدرسه اصلاح کردم که اتفاقا برای شروع این کار، تجربه خیلی خوبی هم بود.

چرا این کار را در مدرسه‌ها ادامه‌ندادید؟

واقعیتش را بخواهید هماهنگی با روابط عمومی آموزش و پرورش برای حضور در مدرسه‌ها کار سختی است، من خیلی تلاش کردم این ارتباط برقرار بشود، اما نشد و به‌خاطر همین تصمیم گرفتم قیچی مهربانی را داخل پیاده‌روها ببرم تا هرکسی که تمایل داشت، روی صندل بنشینند و موهایش اصلاح بشود. اولین جایی هم که برای این هدف انتخاب شد میدان راه‌آهن تهران بود.

این کار جزو برنامه‌های ثابت شماست؟

بله، مدتی است حداقل هر ماه يك بار این کار را انجام می‌دهم و ان‌شاء... تا وقتی که این توان را دارم که قیچی دست بگیرم، آن را ادامه

اولین بار کی قیچی مهربانی را به دست گرفتید؟ اولین بار این حرکت از يك مدرسه سمت کارخانه سیمان شهری شروع شد. زمستان سال گذشته بود و من با همکاری اولیای مدرسه، داخل خود مدرسه موی ۲۳۰ نفر از دانش‌آموزان را در هشت ساعت حضورم در مدرسه اصلاح کردم که اتفاقا برای شروع این کار، تجربه خیلی خوبی هم بود.

چرا این کار را در مدرسه‌ها ادامه‌ندادید؟

واقعیتش را بخواهید هماهنگی با روابط عمومی آموزش و پرورش برای حضور در مدرسه‌ها کار سختی است، من خیلی تلاش کردم این ارتباط برقرار بشود، اما نشد و به‌خاطر همین تصمیم گرفتم قیچی مهربانی را داخل پیاده‌روها ببرم تا هرکسی که تمایل داشت، روی صندل بنشینند و موهایش اصلاح بشود. اولین جایی هم که برای این هدف انتخاب شد میدان راه‌آهن تهران بود.

این کار جزو برنامه‌های ثابت شماست؟

بله، مدتی است حداقل هر ماه يك بار این کار را انجام می‌دهم و ان‌شاء... تا وقتی که این توان را دارم که قیچی دست بگیرم، آن را ادامه

اولین بار کی قیچی مهربانی را به دست گرفتید؟ اولین بار این حرکت از يك مدرسه سمت کارخانه سیمان شهری شروع شد. زمستان سال گذشته بود و من با همکاری اولیای مدرسه، داخل خود مدرسه موی ۲۳۰ نفر از دانش‌آموزان را در هشت ساعت حضورم در مدرسه اصلاح کردم که اتفاقا برای شروع این کار، تجربه خیلی خوبی هم بود.

چرا این کار را در مدرسه‌ها ادامه‌ندادید؟

واقعیتش را بخواهید هماهنگی با روابط عمومی آموزش و پرورش برای حضور در مدرسه‌ها کار سختی است، من خیلی تلاش کردم این ارتباط برقرار بشود، اما نشد و به‌خاطر همین تصمیم گرفتم قیچی مهربانی را داخل پیاده‌روها ببرم تا هرکسی که تمایل داشت، روی صندل بنشینند و موهایش اصلاح بشود. اولین جایی هم که برای این هدف انتخاب شد میدان راه‌آهن تهران بود.

این کار جزو برنامه‌های ثابت شماست؟

بله، مدتی است حداقل هر ماه يك بار این کار را انجام می‌دهم و ان‌شاء... تا وقتی که این توان را دارم که قیچی دست بگیرم، آن را ادامه

اولین بار کی قیچی مهربانی را به دست گرفتید؟ اولین بار این حرکت از يك مدرسه سمت کارخانه سیمان شهری شروع شد. زمستان سال گذشته بود و من با همکاری اولیای مدرسه، داخل خود مدرسه موی ۲۳۰ نفر از دانش‌آموزان را در هشت ساعت حضورم در مدرسه اصلاح کردم که اتفاقا برای شروع این کار، تجربه خیلی خوبی هم بود.

چرا این کار را در مدرسه‌ها ادامه‌ندادید؟

واقعیتش را بخواهید هماهنگی با روابط عمومی آموزش و پرورش برای حضور در مدرسه‌ها کار سختی است، من خیلی تلاش کردم این ارتباط برقرار بشود، اما نشد و به‌خاطر همین تصمیم گرفتم قیچی مهربانی را داخل پیاده‌روها ببرم تا هرکسی که تمایل داشت، روی صندل بنشینند و موهایش اصلاح بشود. اولین جایی هم که برای این هدف انتخاب شد میدان راه‌آهن تهران بود.

این کار جزو برنامه‌های ثابت شماست؟

بله، مدتی است حداقل هر ماه يك بار این کار را انجام می‌دهم و ان‌شاء... تا وقتی که این توان را دارم که قیچی دست بگیرم، آن را ادامه

اولین بار کی قیچی مهربانی را به دست گرفتید؟ اولین بار این حرکت از يك مدرسه سمت کارخانه سیمان شهری شروع شد. زمستان سال گذشته بود و من با همکاری اولیای مدرسه، داخل خود مدرسه موی ۲۳۰ نفر از دانش‌آموزان را در هشت ساعت حضورم در مدرسه اصلاح کردم که اتفاقا برای شروع این کار، تجربه خیلی خوبی هم بود.

چرا این کار را در مدرسه‌ها ادامه‌ندادید؟

واقعیتش را بخواهید هماهنگی با روابط عمومی آموزش و پرورش برای حضور در مدرسه‌ها کار سختی است، من خیلی تلاش کردم این ارتباط برقرار بشود، اما نشد و به‌خاطر همین تصمیم گرفتم قیچی مهربانی را داخل پیاده‌روها ببرم تا هرکسی که تمایل داشت، روی صندل بنشینند و موهایش اصلاح بشود. اولین جایی هم که برای این هدف انتخاب شد میدان راه‌آهن تهران بود.

این کار جزو برنامه‌های ثابت شماست؟

بله، مدتی است حداقل هر ماه يك بار این کار را انجام می‌دهم و ان‌شاء... تا وقتی که این توان را دارم که قیچی دست بگیرم، آن را ادامه

اولین بار کی قیچی مهربانی را به دست گرفتید؟ اولین بار این حرکت از يك مدرسه سمت کارخانه سیمان شهری شروع شد. زمستان سال گذشته بود و من با همکاری اولیای مدرسه، داخل خود مدرسه موی ۲۳۰ نفر از دانش‌آموزان